

CRÒNIQUES URBANES

Com cada primer divendres de mes, a l'Església de l'Immaculat Cor de Maria, coneguda popularment com 'els Padres', va celebrar-se, des de les vuit del vespre a les set del matí de l'endemà, l'adoració nocturna que va aplegar uns seixanta feligresos.

Al temple vaig tenir l'oportunitat d'observar el desenvolupament de la cerimònia que va precedir-la. Posteriorment, vaig conversar amb mossèn Ignasi Condal i Oriol Vives que em van explicar el sentit espiritual d'aquesta activitat religiosa.

Adoració eucarística nocturna

A la porta del temple s'ha posat un gran cartell on es pot llegir el salm: «Alegreu-vos de cor, els qui cerquen el Senyor», seguit d'aquesta invitació: «Jesús et busca en la teva nit. Vine a trobar-lo». Al mateix temps, s'informa que l'església romandrà oberta fins a les set del matí on «pots entrar i pregar lliurement davant Jesús».

Quan arribo, la missa està a punt d'acabar. Molts feligresos es queden per assistir a la cerimònia d'obertura de l'adoració nocturna. Mossèn Ignasi Condal, de 47 anys, nascut a Barcelona i des d'en fa quatre rector de la parròquia, pren la paraula per manifestar que el tema de meditació, en aquest temps de Quaresma, versarà sobre el misteri de la creu i l'eucaristia, del sacrifici del Senyor que va donar la vida per salvar-nos. El sacerdot ens convida a pregar «amb la fe dels infants» i a sentir la

Els càntics religiosos van ajudar a aconseguir un ambient de recolliment espiritual

A les 9.30, comença el primer torn d'una hora de durada de l'adoració nocturna.

Conversa a la sagristia

Mossèn Ignasi i Oriol Vives, de 41 anys i coordinador d'aquesta activitat, m'expliquen que l'adoració nocturna es una tradició catòlica en desús que es va recuperar a aquesta parròquia l'octubre de l'any passat. Avui és l'única església de Sabadell on es fa durant tota la nit, encara que a d'altres, com la de Ca n'Oriac o Sant Fèlix, organitzen vetlles de dues o tres hores. L'adoració està centrada en un tema, habitualment relacionat amb el calendari religiós.

Els feligresos interessats en participar s'han d'inscriure indicant l'hora en que estan disponibles i assegurar que el Santíssim no estigui sol en cap moment. Esclar que a les hores més dures, de dues a cinc de la matinada, poden venir únicament dues o tres persones. No només

DS

Fa poc menys d'un any que es va recuperar aquesta pràctica litúrgica

«presència del Senyor enmig nostre».

Dues dones, una a la guitarra i l'altre cantant, interpreten el càntic «Escolta Israel el Senyor és el nostre Déu. El Senyor és U», corejat per la resta d'assistents. Al mateix temps, la sala queda en penombra, mentre s'escampa l'encens i el sagrari, amb la Sagrada Forma, és il·luminat per quatre ciris.

Intensa devoció

Això crea un ambient de recolliment espiritual, molt propici a la reflexió. Observo que la majoria de la feligresia està formada per senyores d'edat madura, encara que aquí i allà es poden veure alguns joves.

Mossèn Ignasi està assegut al costat de les senyores encarregades de la música per anar desgranant una sèrie de reflexions en veu molt baixa, gairebé xiuxieujant.

Aquesta nit volem meditar sobre el misteri de la Creu i del Mal. No ens podem fer a la

L'adoració nocturna fou una pràctica religiosa habitual en la litúrgia catòlica fins a les reformes del Concili Vaticà II. A partir d'aleshores, va caure en desús fins a pràcticament desaparèixer. Segons Oriol Vives, a la nostra ciutat s'havia celebrat fins a la dècada dels 50, essent els escolapis el darrer que van mantenir-la. Avui, en opinió de mossèn Ignasi, estem assistint a un cert ressorgiment d'aquesta forma de pregària i ell mateix es va mostrar gratament sorprès per

l'inesperat èxit que ha assolit des que van decidir reinstaurar-la. Aquest moviment de recuperació de les tradicions tridentines guarda una directa relació amb l'orientació conservadora del papat de Benet XVI com, per exemple, va quedar palès en la polèmica qüestió de la recuperació de la missa en llatí i d'esquena als feligresos, segons el vell ritus romà. L'adoració nocturna es presenta com una pràctica que entronca amb la recerca d'una espiritualitat d'arrel

mística arraconada per les doctrines més mundanes del Concili Vaticà i que va més enllà del cristianisme com es manifesta en l'èxit de diverses tècniques de meditació orientals. D'alguna manera, l'adoració nocturna busca omplir aquesta necessitat. A més, mostra el rearmament ideològic del sectors més conservadors de l'església catòlica que volen combatre la descristianització d'Europa de la qual, segons Vives, Espanya és una plaça forta.

DS

Unes 70 persones participen habitualment en aquesta activitat

acudeixen creients del centre, sinó de diferents indrets de la ciutat. L'adoració comença i acaba amb una missa, la qual cosa li dona un sentit eucarístic particularment viu.

La nit és un espai privilegiat per l'oració -assegura el mossèn- tal i com ho indiquen els mateixos evangelis. A més permet que puguin participar persones que de dia no tindrien aquesta possibilitat. Es tracta de meditar en silenci, amb un sentit reparador i de sacrifici personal per tal de pregar per la desaparició de tot el mal que hi ha al món. Ha de tenir en compte que a la nit hi ha molta gent que pateix i que l'oració és vital per reforçar la fe dels cristians.

Quan marxo es verifica l'entrada del segon torn, precedida per una breu pregària. Al temple 40 persones mediten en el més absolut dels silencis.

ANTONIO SANTAMARÍA

idea del dolor i el patiment que vas rebre, Senyor. Vas rebre mal per bé. Has volgut sofrir humiliació i rebuig per part dels homes. No sabem explicar els teus sofriments, estem sobrepasats per aquest dolor. La Creu és el lloc del perdó, de la Creu neix la pau. Senyor et demanem perdó i t'agraïm el perdó que ens dones.

Després d'un moment de silenci, s'entona el càntic «Jesús tingues pietat».

La teva sang ens purifica dels nostres pecats. La Creu expressa el teu amor incondicional. Senyor en la Creu vas viure la solitud, l'abandó dels

amics, el rebuig de la Humanitat, en l'aparent absència de Déu. Senyor, vas vèncer tot mal, vas lliurar la màxima batalla per amor, amb una confiança sense límits.

Els compassos del càntic «Jesús morí per mi» inunden la sala. Acte seguit, mossèn Ignasi tracta el tema dels patiments de la Verge Maria que va tenir el coratge d'acceptar el martiri del seu fill, al peu de la Creu, donant-li ànims.

- Et demanem Maria que ens ajudis a ser forts i suportar el sofriment.

El sacerdot s'agenolla davant de l'altar per continuar